

ת"פ 33603/11/18 - מדינת ישראל נגד מוסדות "שערי ציון" בני ברק, שמואל אלישיוב, מרדכי אילוז

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 33603-11-18

17 אוקטובר 2019

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשמים:

1. מוסדות "שערי ציון" בני ברק
2. שמואל אלישיוב
3. מרדכי אילוז
ע"י ב"כ: עו"ד תומר הדס ורון דינור

החלטה

לפניי בקשת הנאשמים להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגדם מחמת הגנה מן הצדק.

הרקע העובדתי

1. הנאשמת 1 היא עמותה רשומה, אשר בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, ניהלה עסק של מתן שירותי אחזקת גנים ובתי ספר במגזר החרדי. הנאשם 2 שימש כנושא משרה אצל הנאשמת ואילו הנאשם 3 שימש אצלה כמנהל פעיל.
2. ביום 15.11.18 הוגש כנגד הנאשמים הנ"ל כתב אישום המייחס להם עבירות לכאורה על חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן - **החוק**) כדלקמן: **הנאשמת 1** - בגין אי העברת ניכויים בניגוד לסעיפים 25א(א), 25ב(ג), 25ב(ד) ו- 25ב(ה) (183 יחידות עבירה); **הנאשמים 2 ו-3** - עבירה של אחריות נושא משרה בתאגיד בניגוד לסעיפים 25א(א), 25ב(ג) ו- 26 (183 יחידות עבירה).
3. בהתאם לאמור בכתב האישום, במסגרת ביקורת שנערכה אצל הנאשמת 1, נמצא כי ביחס ל- 15 עובדים שהעסיקה, היא ניכתה משכרם החודשי סכומי כסף שיועדו לחברת הביטוח הראל אך לא העבירה את הכספים

עמוד 1

ליעדם, וזאת בניגוד להוראות החוק. לטענת המאשימה, העבירות בוצעו בניסיונות מחמירות והנאשמים 2 ו- 3 לא פיקחו ולא עשו כל שניתן כדי למנוע את העבירות הנ"ל - 183 במספר.

טענות הנאשמים

4. הנאשמים הקדימו ופרשו את משנתם בכל הקשור לאופן הבלתי שוויוני, לטענתם, שבו מדינת ישראל מתקצבת את מוסדות החינוך החרדיים וטענו בהקשר זה, כי חרף התקצוב החסר, הם נדרשים להעניק לעובדי ההוראה תנאי עבודה זהים לאלו הקיימים בחינוך הממלכתי.

5. לטענת הנאשמים האנרכיה הנורמטיבית, כהגדרתם, הקיימת בחינוך החרדי נעשית ביוזמת המדינה, ולמצער, בידיעתה המלאה והדבר אינו מוסדר משיקולים פוליטיים. מצב זה מציב את הנאשמים במצב בלתי אפשרי ולכן, המקרה עונה על הקריטריון שנקבע בפסיקה במובן זה שההליך הפלילי כנגד הנאשמים פוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגיונות. מיצוי הדין עמם, הטעימו הנאשמים, לא יעשה צדק עמם או עם הערך החברתי המוגן עליו מבקש סעיף 25 לחוק להגן; הנאשמים עשו כל שלא ידם, לרבות ערבות אישית שהנאשם 2 נטל על עצמו לצורך הבטחת מילוי התחייבויותיה של הנאשמת 1 לקרן הפנסיה בה מופקדים תשלומים עבור עובדיה; יכולתם של הנאשמים להגן על עצמם קטנה ביותר, "בניסיונות בהן מלכתחילה מדובר במערכת פגומה" (סעיף 110 לבקשה), ואילו היה מדובר במוסד חינוכי ממלכתי, הנאשמים לא היו נדרשים להגן על עצמם.

טענות המאשימה

6. המאשימה טענה, כי בהתאם להלכה, ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק, ייעשה במקרים קיצוניים, נדירים ודרמטיים בהם עולה, כי התנהלות הרשות הרשות היא שערורייתית וחסרת תום לב באופן קיצוני [(ע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2)].

7. במקרה זה, המדינה סבורה, כי מדובר בנימוקים שניתן להעלותם במסגרת שלב הטיעונים לעונש, אך אין הם מהווים בסיס לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. בנוסף, בית הדין אינו הערכאה המתאימה להעלת טענות הנאשמים בדבר אפלייה במערכת החינוך החרדי. הנאשמים בחרו לנהל מערכת חינוך נפרדת מהמערכת הרשמית הכללית, ומבקשים ליהנות מתקציבים על מנת לממן את דרך החינוך שבחרו בה, וכי בכל מקרה, מדובר בבחירה מדעת שלהם, כשקיימות אופציות נופות, במסגרת "חוק נהרי".

8. כך או כך, טענותיהם אינן יכולות להכשיר את ביצוע העבירות שבצעו לכאורה, שכן אילו רצו לדחות את תשלומי הפנסיה של העובדים, היה עליהם לחדול מלנכות אותם משכרם, ולא לנהוג כפי שעשו.

9. המדינה הוסיפה טענות נוספות וטענה כי אין בטיעוני הנאשמים כל בסיס לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

אשר להכרעתי

10. דין הבקשה להידחות.

11. מקובלת עלי עמדת המאשימה, לפיה בית הדין אינו האכסנייה המתאימה לתקיפה עקיפה של המצב החוקי הקיים בכל הקשור לתקצוב מוסדות החינוך החרדיים. מעבר לכך, לא מצאתי בשלל טיעוני הנאשמים כל הסבר שיש בו כדי להצדיק את העבירות לכאורה שמיוחסות להם, ובמה דברים אמורים?

הנאשמים משליכים את כל יהבם על המצוקה התקציבית בה הם נמצאים, לדבריהם. האם ניתן לראות בכך צידוק לניכוי כספים משכרם של עובדים ואי העברתו לייעודו, כדין? התשובה לכך שלילית;

האם בית הדין יכול להכשיר מצב בו מעסיק שולח יד לכיסם של עובדיו, מנכה מהם סכומי כסף לצורך הבטחת זכויותיהם הפנסיוניות, ומשלשל את סכומי הכסף הנ"ל לכיסו? גם לשאלה זו התשובה שלילית.

12. באשר לערך החברתי המוגן, סבורני, כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים, בוודאי לא לאור מספרן הרב ולא בכדי ראה המחוקק לנכון להחמיר עם מבצעי עבירות אלה. מכל מקום, לא מצאתי כי במקרה זה מתעוררת תחושה קשה של אי צדק שנגרם לכאורה לנאשמים רק בשל ההחלטה להגיש כנגדם כתב אישום בגין העבירות לכאורה המיוחסות להם.

13. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית והנאשמים ובאי כוחם יתייצבו לשיבת הקראה בפניי ביום 05.11.19 בשעה 13:00.

ניתנה היום, י"ח תשרי תש"פ, (17 אוקטובר 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.